

ΚΥΘΗΡΙΟΙ. Δὲν ζητοῦμεν ἐνατομύγρια διὰ λιμένα, διότι λιμένα ἔχομεν ἔτοιμον. Ζητοῦμεν ὀλίγας χιλιάδας δραχμῶν διὰ τὴν κατασκευὴν ἐνὸς δρόμου πρὸς τὸ Διακόφτι. Βοηθήσατέ μας. Ἄς ἀρθεῖν κατὰ μέρος οἱ λόγοι καὶ ἡς κατελθῶμεν ὅλοι ὁμοῦ ἡνωμένοι εἰς ἓνα ἀγῶνα προσωρισμένον καὶ αὐτὴν τὴν νῆσον μας καὶ νὰ ἐξασφαλίσωμ ἐπὶ αὐτὴν καλλιτέρας ἡμέρας.

(Ἐπ. Σουλ. Ἐργάνων)

ΦΩΝΗ ΤΩΝ

ΚΥΘΗΡΙΟΙ. Ὁ κυθηραϊκὸς λαὸς διὰ ψηφισμάτων τῶν κοινοτήτων του ἐστράφη δροστικῶς πρὸς τὴν παραλίαν Διακόφτι διὰ νὰ θεμελιώσῃ ἐκεῖ τὴν συγκοινωνιακὴν του σωτηρίαν. Τὸ Διακόφτι ἦτο, εἶπε καὶ παραμένει ἡ καταλλήλοτα φρονικὴ τοποθεσία, ἡ ἐξυπηρετοῦσα τὸ σύνολον τῆς νήσου μας.

(Ἐπ. Σουλ. Ἐργάνων)

ΚΥΘΗΡΩΝ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΑΪΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

ΕΤΟΣ Ε' - ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΜΙΑΟΥΛΗ 42, ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 30 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1929. - ΑΡΙΘ. 70

ΤΟ ΡΕΥΜΑ ΤΗΣ ΑΣΤΥΦΙΛΙΑΣ

Ἡ ἀστυφιλία, ἥτοι ἡ συρροή τῶν ἀγροτικῶν πληθυσμῶν εἰς τὰς πόλεις, εἶναι μία ἀπὸ τὰς νόσους τὰς ὁποίας μᾶς ἐκληροδότησεν ὁ μέγας πόλεμος. Αἱ κυβερνήσεις πολλῶν Ἑυρωπαϊκῶν κρατῶν, καὶ ἐξαιρετικῶς ἡ Ἰταλικὴ κυβερνήσις, ἔλαβον δραστικά μέτρα διὰ τὴν παρεμπόδισιν τοῦ κύματος αὐτοῦ τῆς συρροῆς εἰς τὰς πόλεις, λόγω τοῦ κινδύνου τὸν ὁποῖον συνεπάγεται διὰ τὴν ζωὴν τῶν πόλεων, ἥτις ἀπειλεῖται ἀπὸ ἀσφυξίαν, ἀπὸ μαρasmus καὶ τέλος ἀπὸ τὸν μοιραῖον οἰκονομικὸν θάνατον.

Τὸ κινεῖν αὐτὸ τῆς ἀστυφιλίας παρατηρεῖται ἀτυχῶς κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα. Νέοι ἀγροτικὸν οἰκογενεῶν ποὺ ἔχουν ὅλα τὰ μέσα τῆς παραγωγικῆς ἐργασίας εἰς τὰ χωρία των, ἐγκαταλείπουν τὰ κτήματά των, ἀπαρνοῦνται τὸν ἀγροτικὸν βίον, περιφρονοῦν τὴν καλλιέργειαν τῆς γῆς, ἀπὸ τὴν ὁποῖον οὐ μόνον αὐτοὶ καὶ αἱ οἰκογενεαὶ των δύναται νὰ ἐξασφαλίσουν τὴν εὐημερίαν καὶ τὴν ἀνεξαρτησίαν, ἀλλὰ καὶ ἀνεξαρτητέα εἰς τὴν ἐκποικίσει τῆς Ἑλλάδος οἰκονομίας, τρέπονται πρὸς τὰς πόλεις καὶ κατὰ προτίμησιν εἰς τὴν πρωτεύουσαν, ὅπου οἱ μὲν ἔχουν μικρὰν περιουσίαν ἐπιδίδονται εἰς διάφορα ἀστικά ἐπαγγέλματα, εἰς τὰ ὁποῖα ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀποτυχάνουν, λόγω τοῦ μεγάλου συναγωνισμοῦ, καὶ ἰδίᾳ λόγω τῆς ἀδαρμοσύνης των, οἱ δὲ δὲν ἔχουν περιουσίαν, ἀφοῦ λαμβάνουν τὴν στοιχειώδη μόρφωσιν εἰς τὰ σχολεῖα τῆς ἐπαρχίας των, συρρέουν εἰς τὴν πρωτεύουσαν καὶ φροντίζουν πῶς ν' ἀποκτήσουν μίαν θέσιν εἰς τὴν δημοσίαν ἢ ἐκκλησιαστικὴν. Ἀλλὰ οἱ ζητοῦντες θέσεις εἶναι ἀναριθμητοὶ καὶ θέσεις δὲν ὑπάρχουν. Ἐξ ἀντιθέτου, κατὰ τοὺς τελευταίους μῆνας παρατηρεῖται τὸ φαινόμενον ὅτι οἱ ἐπιχειρηματισταὶ ἀναγκάζονται νὰ περιορίσουν τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐργαζομένων ἐκτελεστικῶν ἀλλήλων ἐκτελεστικῶν, διότι τὰ κέρδη των ἤρχισαν νὰ ἐλαττοῦνται. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀγροτικῶν καθεμερινῶς αὐξάνει. Εἰς τὸν ἀριθμὸν αὐτὸν προστίθενται καὶ οἱ ἀθρόοι ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν θεσιθῆραι, οἱ ὁποῖοι καταφθάνουν συνεχῶς καὶ οὕτω δημιουργεῖται κατὰστασις λαμβάνουσα τὸν χαρακτήρα φοβερᾶς κρίσεως, τῆς ὁποίας ἡ θεραπεία δὲν φαίνεται νὰ εἶναι καὶ τόσον εὐκόλος, ὅν δὲν ληφθῶν καὶ ἐν Ἑλλάδι μέτρα διὰ τὴν περιστολὴν τοῦ ρεύματος τῆς ἀστυφιλίας.

Τὸ φάρμακον κατὰ τῆς νόσου αὐτῆς εἶναι ἐργασία, ἐντασις τῶν προσπαθειῶν, ὅπως παραγωγὴ. Πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν κατευθύνονται ὅλοι αἱ προσπάθειαι τῆς κυβερνήσεως τῶν Φιλελευθέρων. Ἀλλὰ δὲν ἀρκεῖ μόνον ἡ κυβερνητικὴ προσπάθεια, διὰ τὴν ἐνισχυταί καὶ ἀπὸ τὴν ἰδιωτικὴν συνδρομήν. Πρέπει πάντες νὰ κατανοήσουν ὅτι ἡ γῆ εἶναι ἡ πλουτοπαραγωγικὴ πηγὴ καὶ εἰς τὴν ἐκμετάλλευσιν αὐτῆς πρέπει νὰ ἐπιδιορθωθῇ μετὰ ὅλου τοῦ νέου τῶν ἀγροτικῶν οἰκογενεῶν. Ἀς παύσῃ πλέον ἡ ροπὴ πρὸς τὴν κλασικὴν μόρφωσιν, ἡ ὁποία, ὡς ἀπεδείχθη, ἐγένετο τὴν Ἑλλάδα μετὰ ἐπιστημονικῆς ἀδυνατοῦς πρὸς τὸν πληθυσμὸν τῆς καὶ μὲ πτυχιστοὺς τῶν γυναικείων, οἱ ὁποῖοι ἐκπαρῶν μίαν χιλιάδα χρόνων θέσιν διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν ἐκποικιστικῶν τῶν γλίσχρα μέσα τῆς ἀτομικῆς των συντηρήσεως.

Τὸ πῦμα τῆς ἀστυφιλίας, τὸ ὁποῖον ἀτυχῶς ἐξακολουθεῖ εἰς τὴν χώραν μας, πρέπει νὰ περικλεισθῇ τὴν συντόνισιν προσοχὴν τῆς κυβερνήσεως, ἥτις μόνον εἶναι ἀρμόδια νὰ μελετήσῃ

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς ἐν Νέφτῳ τῆς Ἀμερικῆς ἔστι συστάσεως «Κυθηραϊκὴ Ἀδελφότης ἡ Ἀγία Μόνη». Ἐξ ἀριστερῶν πρὸς τὸ δεξιὸν, πρῶτον οὖν: Παναγ. Στάθης, ἀντιπρόεδρος, Πολυχρόνης Γαλακτός ἡ Πήτερσον, Πρέσβης, Ἐμμ. Γεωργίου, Γραμματεὺς, Παναγ. Ζαντιώτης, Ταμίας. Δευτέρα σειρά, ἐξ ἀριστερῶν πρὸς τὸ δεξιὸν: Γεώργιος Κουκούλης, Παναγιώτης Σάμιος, Σταμάτιος Χασούρης, Κοσμάς Μεγαλοκονόμος, Γεώργ. Κορωνάτος, Σύμβουλοι.

καὶ νὰ λάβῃ τὰ μέτρα διὰ τῶν ὁποίων ὁ ἀντεπεξέλθῃ τελεσφόρως κατὰ μίαν κατὰστασιν, ἡ ὁποία οὐ μόνον τοὺς συρρέοντας εἰς τὴν πρωτεύουσαν δὲν ὀφελεῖ, ἀλλὰ καὶ τὸν γηγενῆ φιλόπονον καὶ συντηρητικὸν ἀστικὸν πληθυσμὸν μεγάλως ζημιώνει.

Ἐνας ἐλεγχος φανεῖν ἐξασκουμένους μετ' εὐσυνειδησίας καὶ συνδυαζόμενος μετὰ μίαν κατάλληλον προπαγάνδαν ἀναπεύσονται εἰς τὸν λαὸν ποῖα εἶναι τὰ καλὰ καὶ ὠφέλιμα, ποῖα δὲ τὰ κακὰ καὶ ἐπιβλαβῆ διὰ τὸ ἀτομικὸν ἰδιαιτέρως καὶ διὰ τὸ ἔθνος ἐν συνόλῳ, ὅτι ἡδύνατο νὰ ἐξῇ ἀγαθὰ ἀποτελέσματα, ἀπαλλάσσοντα τὸν λαὸν τοῦ ἔθνους ἀπὸ τὸν δασημέριον οὐκ ἐκποικιστικὸν καὶ ἀποδίδοντα εἰς τὴν ἐπαρχίαν καὶ τὴν ὑπαίθρον χρησίμους χειράς.

Εἶναι ἀνάγκη νὰ τεθῇ πλέον ἓνας φραγμὸς καὶ νὰ σταθῇ ὁ ροὴς τοῦ κύματος πρὸς νέας καὶ ἐπωφελεῖς κατευθύνσεις.

ΑΝΤΙ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑΤΟΣ ΣΚΗΝΑΙ ΤΟΥ ΔΡΟΜΟΥ

Ἡ τύχη μου τῶν, μόλις βρεθῶ στὰς Ἀθήνας γὰρ κάποια μου ἐδόθη νὰ μοῦ συμβαίῃ καὶ κάποιο περιστατικὸν ποὺ με κάμνει νὰ συχαίνωμαι πᾶν τὴν πρωτεύουσαν καὶ τὰ καλὰ τῆς.

Ἐργαζάμενος πῶς ἐκινδύνευσε ἡ ζωὴ μου διὰ τὴν ἡμέραν ὅτι ἐνα ἀτοκίμητο συγκοινωνίας καὶ ἐμάλασε ὁ σωφὲρ μετὰ τὸν φύλακα τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς εἰς τὰ Σεπλῶνα. Γὰρ δευτέρῃ φορὰ ἐκινδύνευσε ἡ ζωὴ μου, διὰ τὸ καλοκαίρι εὐρέθηκα στὸν Πειραιᾶ καὶ ἓνα μεσημέρι μ' ἔπιασε στὸ δρόμο ἓνας φοβερὸς καλὸ κίονος καὶ δὲν μποροῦσα νὰ βρῶ ἀνοικτὸ φαρμακεῖο γὰρ ἦταν ἡ ὥρα 1 30' καὶ σύμφωνα μετὰ τὸν Νόμον κλείνουν ὅλα τὰ καταστήματα, καὶ αὐτὰ τὰ φαρμακεῖα ἀκόμη διὰ τὴν ἀνάγκαν τοῦ προσωποῦ τῶν ὑπαλλήλων.

Τὸ κακὸ ἔλεγες νὰ τριτώσῃ, καθὼς

λέγε στὸν τόπο μας. Γὰρ αὐτὸ προχθὲς ἐνῷ περνοῦσα ἀπὸ τὴν ὁδὸν Χαροῖδον Τριχοῦ-πυ καὶ ἐβάρδιζα ἥσυχος πρὸς τὴν ὁδὸν Πανεπιστημίου, ἀκουσα ἔξωφρᾶ φωνές, ποδοβολητὰ, θόρυβον, κακὸ. Γυρίζω πίσω μου καὶ ἰδὼ καὶ τί βλέπω! Νέους νὰ τρέχουν μετὰ κατὰ σπινθὲς στὰ χέρια καὶ ν' ἀπειλοῦν τὰ σὺμπαντα, ἄλλοι πετοῦσαν πέτρες, ἐφώναζαν, ἐχειρονομοῦσαν ὅταν δαιμονισμένοι. Ὅσο νὰ κυττάζω ἐμ-πρὸς μου καὶ νὰ τρέξω νὰ προφυλαχθῶ, καὶ οἱ ἀστυφύλακες ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος ποὺ ἔτρεχαν νὰ συλλάβουν τοὺς ταραξίας, ἀπειλητικοὶ καὶ ἐξαγριωμένοι. Εὐρέθηκα λοιπὸν μεταξὺ δύο παρατάξεων. Τώρα τί νὰ κάμω, πῶς νὰ ἐφυγῶ τὸν κίνδυνον; Ἀρχισὰ νὰ βλαστήμω τὴν ὥρα καὶ τὴ στιγμή ποὺ ἀπεφάσισα νὰ ἔλθω στὴν Ἀθήνα γὰρ τοῖς φο-ρὰ. Ἀλλὰ δὲν ὑπῆρχε καιρὸς γὰρ νὰ σκεφθῇ κανεὶς ἥρεμα. Ὅπως πορῶ καὶ μπαίνω μέσα στὴν ὁδὸν Φειδίου. Ἡ πέ-τραις πέφταν βροχή, οἱ ἀστυφύλακες κυ-ποῦσαν τοὺς ταραξίας μετὰ τὸ κλόμπ. Τί

τρέχει, βοὶ παιδιὰ; ὁποῦ κἄποιον ἄλλον συνομηλικόν μου ποὺ ἔτρεχε καὶ αὐτὸς νὰ προσυλαχθῇ. Οἱ φωνηταί, μοῦ ἀπαντᾷ, συνεπλάκυσαν μετὰ τοὺς ἀστυνομικοὺς. Ἐ-κεῖ ποὺ ἔτρεχα κ' ἐγώ, βλέπω δύο νέες νὰ βγαίνουν ἀπὸ ἓνα σπῆτι μετὰ τῆς σάκης κάτω ἀπὸ τὴν μασχάλην. Στὸ σπῆτι αὐτὸ ἔκονα νὰ παίζον διάφορα ὄργανα. Μοῦ εἶπαν πῶς εἶναι τὸ ὠδεῖον. Ἐχώθηκα κ' ἐγώ μέσα στὴν πόρτα του. Ἐν τῷ μεταξὺ, τρεῖς ἀστυφύλακες τρέχουν καὶ συλλαμβάνουν τὴς δύο νέες ποὺ μόλις ἔ-χαν βγῆ ἀπὸ τὸ ὠδεῖον καὶ ἐτήγαν τρέχοντας στὰ σπῆτια των. Τῆς ἔχαν πά-ρει γὰρ φοιτητρίαι. Παρ' ὅλας τὰς διαμαρ-τυρίας των οἱ νέες ὁδηγοῦντο εἰς τὸ κρατητήριον. Ὁ φόβος μου ἐδυνάμυνε. Δὲν εἶμαι ἀσφαλὴς οὔτε ἐδῶ, εἶπα μετὰ τὸν νοῦν μου, μήπως με πιάσουν καὶ μένα; Τὸ βαίνω στὰ πόδια κάτω ἀπὸ τὴν ὁδὸν Φειδίου πρὸς τὴν ὁδὸν Θεμι-στοκλέους, λαχανιάζοντας καὶ ξεψυχισμέ-νος. Καταρρέει ἡ ὥρα ποὺ βρέθηκα σὲ τέτοια ἀναμπαρτοῦλα. Δὲν ἔσπαζε τὸ πόδι μου πρὶν βγῶ ἀπὸ τὸ ξενοδοχεῖο γὰρ τὴ δουλειά μου! Τὸ χτυποκάρδι μου δὲν περι-γράφεται. Ἐνυλλογίζομαι ὅτι δὲν διέ-τρεχε κίνδυνον μόνον ἡ ζωὴ μου, ἀλλὰ ἐκινδύνευε καὶ νὰ θεωρηθῶ ὡς ὑποπτον πρόσωπον ἢ ὡς φοιτητὴς καὶ νὰ συλλη-φθῶ καὶ εἵματα νὰ κλεισθῶ στὸ ἀστυνο-μικὸν τμήμα. Μήπως δὲν μποροῦσε νὰ γί-νῃ παρεξήγησις καὶ γὰρ μένα καὶ τὴν πληρώσω ἀκριβὰ τὴν ἐπίσκεψίν μου στὴν πρωτεύουσαν;

Αὐτὰ τὰ σκέφθηκα μέσα στὴν παρα-ζάλην μου γὰρ εἶχα λησμονήσει πῶς ἀπὸ τὴν μεγάλῃν μου ἡλικίαν δὲν μποροῦσα νὰ θεωρηθῶ γὰρ φοιτητὴς.

Ἐπὶ τέλους ἐφθασα στὴν Ὀμόνοια καὶ ἀνέβηκα εἰς τὸ ξενοδοχεῖον ὅπου εἶχα κα-ταλύσει. Ἐκάθησα ἐκεῖ γὰρ νὰ συνέλθω ἀπὸ τὴν ταράχην μου. Μόλις ἐνέτυχεν κα-λά, ἐτοίμασα τὰ πράγματά μου, ἐπλήρω-σα τὸν λογαριασμὸν μου στὸν ξενοδόχον, ἐμπήκα στὸν ἡλεκτρικὸν καὶ κατέβηκα στὸν Πειραιᾶ γὰρ νὰ πάρω τὸ βαπόρι ποὺ ἦ-ταν γὰρ τὰ Κῦθηρα. Τί νὰ τὴν κάνω τὴν Ἀθήνα, διὰ τὸν κινδύνον ἡ ζωὴ τοῦ ἀν-δρώπου οὐ καθε στιγμῇ; Εἴχομαι νὰ μὴ μοῦ παρουσιασθῇ πλέον ἀνάγκη νὰ ἐπι-σκεφθῶ ἄλλον φορὰ τὴν πρωτεύουσαν, ἀλλὰ καὶ ἂν μοῦ παρουσιασθῇ, θὰ προ-τιμήσω νὰ χάσω κάθε μου ἐπὶ τοῦτον πα-ρὰ νὰ πῶ τὸ κακὸ ποὺ ἔπαθα τρεῖς φο-ρὲς ἔως τὴν ὥρην κατηραμένην αὐτὴν πόλιν, ποὺ μοῦ ἐστῆσε τρεῖς παγίδες.

Χίλιες φορές προτιμότερη ἡ ζωὴ στὴς ἥσυχες πόλεις τῶν ἐπαρχιῶν παρὰ στὴν Ἀθήνα ποὺ κατήντησε πραγματικὴ κόλα-ση μετὰ τοὺς κινδύνους τῆς, καὶ τὴν τελί-αν ποὺ βασιλεύει εἰς ὅλας τὰς ἐκδηλώ-σεις τῆς κοινωνικῆς ζωῆς τῆς.

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

Η ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Δὲν παρεχέται ἡμεῖς χωρὶς ἡ κυβερ-νῆσις νὰ ἐκδηλώσῃ εἰς μετὰ ὁποῖα εἴτε καὶ δι' ἔργων τὴν φιλοαγροτικὴν μέριμναν τῆς. Ἐκτὸς τῆς ἰδρυτέας τῆς Γεωργικῆς Τραπέζης, ἐκτὸς τῆς δευτέρας τῶν παραγωγικῶν ἔργων τὰ ὁποῖα ἐκτελοῦνται ἐν εὐρείᾳ κλίμα-κι εἰς τὴν Μακεδονίαν καὶ εἰς πολλὰς ἐπαρχίας, τὸ τελευταῖον ταξίδιον τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Βενιζέλου εἰς τὰς κεντρικὰς πόλεις τῆς ἀνατολικῆς Μα-κεδονίας καὶ ἡ ἐπίσκεψις μετὰ τὴν ὁ-ποῖαν ἐπιστὰς πρὸς τὸν ἀγροτικὸν πληθυσμὸν τῆς ἐπαρχίας, αὐτῆς ἀπέ-δειξαν πόσον ζωηρὸν εἶναι τὸ ἐνδιαφέ-ρον τῆς κυβερνήσεως ὑπὲρ τῆς τὸν ὠφέ-λεις παραγωγῆς τῆς ἐλλαντικῆς γῆς, τὴν ὁποῖαν ἔχουν ἐγκαταλείψει ἀδόλο-ρος καὶ αὐτοὶ ἀκόμη οἱ γηγενεῖς ἀ-γροταὶ πρὸς ζημίαν ὅχι μόνον ἐαυτῶν καὶ τῶν οἰκογενεῶν των, ἀλλὰ καὶ αὐ-τοῦ τοῦ κράτους, τὸ ὁποῖον ἀνεν παρα-γωγῆς δὲν δύναται νὰ προσδεθῇ ἀπὸ ὀμολογητικῆς ἀπόψεως. Τὰ λόγια τοῦ κ. Βενιζέλου πρὸς τοὺς ἀγροτάς τῆς Μακεδονίας, λόγια ἐλκυστικὰ, τὰ ὁ-ποῖα ἐλέγχθησαν μετὰ πραγματικὸν πόνον ἂς μείνουν χαραγμένα εἰς τὰς καρδίας ἀλλοκλήρων τοῦ ἀγροτικοῦ πληθυσμοῦ

vilgare.

“ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ”

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΑΓΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Εξωτερικού 12ησία Δραχ. 50
Εξωτερικού 12ησία Δραχ. 50
Αίρας 12ησία Δραχ. 50
Αιρας 12ησία Δραχ. 50

Η συνδρομή υπολογίζεται από της ημέρας της αποστολής του φύλλου.

Τα χειρόγραφα δημοσιεύονται ή μη δεν αποδίδονται.

Διαχειριστής και υπεύθυνος
ΑΛΕΚΟΣ Π. ΜΑΡΣΕΛΛΟΣ

ΕΝΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ

Η ΟΔΟΣ ΤΡΙΦΥΛΛΟΜΕΛΙΤΙΑΝΩΝ

ΟΙ ΕΛΛΗΝΟΑΜΕΡΙΚΑΝΟΙ ΜΕΣΗΛΙΚΕΣ ΓΑΜΒΡΟΙ

ΑΙ ΝΕΑΡΑΙ ΝΥΜΦΑΙ ΚΑΙ ΤΑ ΔΟΛΛΑΡΙΑ

Μερικοί Έλληνες της Αμερικής άφροισαν θέντες επί σειράν ετών εις τας επιχειρήσεις των, διά λόγους τούς οποίους εκείνοι γνωρίζουν παρημέλησαν το ζήτημα του γάμου και διαν άπεκρίσαν πλέον πολλά δολάρια αλλά και περισσοτέρας ψυχής τριγας ησχισαν να σκέπτονται περί συζυγικού βίου και περί δημιουργίας οικογενείας. Σκεπτόμενοι όμως ότι κάλλιον άργά παρά ποτέ, οι τούτοις μεσήλικες ή υπερήλικες συμπατριώται μας ησχισαν εις πρώτην εδραφίαν να μεταβαίνουν εις την γενέτειράν διά να πάρουν «πατριώται από τον τόπον των». Κατά κανόνα οι συμπατριώται αυτοί μεταβαίνοντες εις την Ελλάδα νυμφεύονται κόρας πτωχές, χωρίς πρηνικά, και σωφρονώς σκεπτόμενοι προσέχουν ίνα αι κόραι ποδ νυμφεύονται έχουν ηλικίαν άνάλογον με την ηλικίαν των, και οι τούτοις άδελφοί τους γάμους τελούντες, έρχόμενοι εις την Αμερικήν διάγουσιν τον συζυγικόν των βίον εν άπόλυτῃ γαλήνῃ και εδωχίῃ. Έπειδή όμως όλοι οι κανόνες έχουν και εξαιρέσεις, υπάρχουν τινές οι οποίοι άφρόνως σκεπτόμενοι ζητούν και νυμφεύονται νέας μικράς ηλικίας με υπερβολικήν δυσαναλογίαν προς την ηλικίαν των. Πολύταί νείαι πτωχαί μεν άλλα με κλίπται άνεξεργαστοί φρονήματα άνοητοί να ύπανδρευθοῦν άνδρας πολυδολαριούχους μεν άλλα και κατά πολλάς δεκάδας ετών προσηνέστερους των, παρ' όλας τας πιέσεις των γονέων και οικείων των. Υπόχρον όμως και άλλα πτωχαί και ώραιαι, αι όποιαι στερομένην προσηνέ και μη έχουσαι θάρος να άνιστοῦν εις τας δελησεις των γονέων των υποκύπτουν και ύπανδρεύονται έστω και παρά την θέλησιν των, άφού ο γαμβρός έχει πολλά δολάρια δια να τας προσφέρει άν όχι την ιδεώδη συζυγικήν εύτυχίαν, τουλάχιστον κάποιον άνετον βίον. Αι υποκύπτουσαι αιται κόραι είναι άξιαι οικτου και θαυμασμού ταυτοχρόνως. Οικτου μεν διά την θιγομένην φιλοτιμίαν των και την ταπεινότητα την όποιαν ύπαισχύνται σιωπηλά εις τα ήμια και τας συνεδριάζουσιν των δημικών των άναγκαζόμεναι να ύπανδρευθώσιν με άνδρας έχοντας την ηλικίαν του πατρός των ή και μεγαλύτεραν, θαυμασμοῦ δέ διότι ύπαισχύνται σιωπηλά και άγνοήτως τας ταπεινώσεις και τα σχόλια ενός τόσον άφροτικού και δυσκομνικού γάμου, ύπανδρεύουσαι εόν έγοισμόν των, τά αίσθητά των και τά όνειρά των διά να έλευθερωθώσιν προσωρή πατέρα και άδελφούς από το άπαισιμον πρόβλημα της προκοπής ποῦ είναι ένας τρομερός έφιάλτης διά κάθε πατέρα κοριτσιών και άληθές στίγμα διά τά μέρη έκείνη της Ελλάδος ποῦ έχει γίνει θεσμός καταραμένος. Το πρόβλημα αυτό της προκοπής εκτεταλέσκει όμνοιο οι υπερήλικες γαμβροί, έπιδεικνύοντες τά δολάρια των και άνοητοί προικτα κατορθώνουν να νυμφεύονται νεαράς κόρας. Βεβαίως δά ήδύναι τις να ειπῇ ότι το ζήτημα αυτό άφροδ' όσον τους ενδιαφερομένους.

ΤΟ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟΝ

ΔΙΑ ΤΗΝ ΧΡΗΣΙΝ ΤΟΥ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΥ

ΣΧΕΔΙΟΝ ΕΙΔΟΣ ΠΡΩΤΗΣ ΑΝΑΓΗΣ

Το Έπιμελητήριον Έπιμελητήριον Αθηνών άπαντών εις τεθέντα παρά του ύπουργείου των Οικονομικών έρωτήματα περί των οικονομικών συνεπειών εκ της γενικεύσεως της χρήσεως του αυτοκινήτου εν τη χώρα και ειδικότερον περί των συνεπειών τας όποιαι δά ελκεν ένδεχομένη έπιβολή περιορισμών εις την είσαγωγήν αυτοκινήτων, απάντησεν ύπόμνημα έν τῷ όποίῳ άναπτύσσει διά μακρόν τους λόγους διά τους όποιους πρέπει ή είσαγωγήν αυτοκινήτων ν' άρθεῖ ύπόκειται έλευθερία, άποκλεισμένης και άπείτης της σκέψεως περί αήθσεως των διασμών, ως άποτελέσεως ήμεσον περιορισμών της είσαγωγής.

ΤΟ ΕΛΛΗΝΟΚΟΜΙΚΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ

Κατά πληροφορίας παρασχεθείσας εκ του ύπουργείου Γεωργίας δά συνέληθη προσεχώς, προτάσει της Έλληνικής Κυβερνήσεως, το δέκατον διεθνές έλλαιοκομικόν συνέδριον εις Αθήνας. Η προκαταρκτική έργασία ήρχισεν ήδη από την άρμόδιαν ύπηρεσίαν του ύπουργείου.

Είς το προηγούμενον φύλλον σας έδημοσιεύθη ότι ή Έπιτροπή των δρόμων Ποταμού—Τριφυλλιακών ποιεῖται έκκλησιν προς συλλήνην έράνων, διά το ύπόλοιπον τμήμα μέχρι Ποταμού. Απολυμένα δύναις διά την προσοχήνν αυτήν διακοπήν, όφελόμενην δυστυχώς εις αυτήν την Έπιτροπήν. Διότι παρά τας προσηνέας αυτης ύποσχέσεις, καθώς και διά του μετ' αυτών συγγραμμάτων ύπογραφέντος συμφωνητικού δι' όδ άνελάμβανε την κατασκευήν του δρόμου άκριβώς έκ της ύπό του μηχανικού Σχίμφα χαρτοχρήσης γραμμής παρεκλίπει εις διάφορα σημεῖα άλλου λίγο, άλλου πολύ, προσβάλλουσα, άλλου λόγους οικονομίας, άλλου λόγους εδωδωγαμίας.

Πρό τινος, εις τῷ χωρίῳν Απειρανθός της νήσου Νάξου, μετέβη προς άποκατάστασιν εις Απειρανθός ή Αμερικής με πολλά δολάρια, με 15 Μαΐους εις τους όποιους τον και με άρεστά «ψωρά μαλλιά». Ο Απειρανθός Αμερικανός άντι ν' ζητήσει εις γάμον κάποιον κόρην άνάλογον με την ηλικίαν του, έήτησε μίαν νέαν 18 ετών ή οποία ειχε ήδη δώσει την καρδίαν της εις κάποιον συγκαταάνων της ποίμνην ο όποιος ήτο μεν πτωχός, άλλα νέος, όμοιος και εργατικός. Παρ' όλην την πείαν των γονέων της, ή νέα ήρνήθη να άνταλλάξῃ τῷ πτωχῷ λεβεντοποιμένῳ της με τῷ δολαριοῦχῳ μεσήλικῳ, ολόκληρον δέ το χωριό έξέστησε την στάση της πτωχῆς χωρικής. Ο Αμερικανός όμως έρωσε τά δικτά τῷ εις κάποιον άλλην έπίσης 18 ετών συγκαταάνων την όποιαν και ένυμφεύθη δύναται τῷ δολαριοῦχῳ, έξηκολούθουν όμως εις βάρος του διάφορα σχόλια και καλμπελίκια εκ μέρους των χωρικών.

Η Απειρανθός είναι το όρεινότερον χωριόν της Νάξου με 3.000 περίπου κατοίκους, πολύ ρομαντικόν και προσδοτικόν. Οι Απειρανθοί φημιζονται διά τά άνδραστειά των χωρικοστειά, αι δέ Απειρανθίτιαι διά την ελαιοπρην των, την καλαθοπρην των εις την περιβόλην των και τάς ρομαντικές των διαχύσεις με τας όποιαις έκδηλώνουν τον έρωτά των. Κατά τας Κυριακάς οι νεοί και αι νεαί του χωριού συνέρχονται εις την πλατείαν και χορεύουν ή συνοδεία μουσικών οργάνων ή με τινά παλαιά ιδιίτην των έμπνευσεως με τά όποιαι έκδηλώνουν τον έρωτά των, οι μεν νεοί πρὸς τας νεας πῶ ἀγαποῦν αι δέ νεαί πρὸς τους «αγαπητούς των» ή άδων άδιστα πασιματικά διά τῶν όποιον έκδηλώνουν την περιφρόνησιν των πρὸς άπιστήσαντα «αγαπητούς». Αι Απειρανθίτιαι έχουν άποκτησῇ μεγάλην φήμην εις όλας τας Κυκλάδας νήσους δι' ένος μεν διά την εδωμοφίαν των άφ' έτέρου δέ διά της ιδιότητος των έμπνευσεως τραγουδιών των, είναι δέ έντος έξαιρετικόν φαινόμενον ή ιδιοφυία των εις τά συντάσσοντά τα τραγουδιόν των τά όσον έκφραστούν και παθητικά στυγμιαώς και εις τόσον εις άπάντησιν οιουδήποτε ύπαντιμού. Όλον μεν τῷ γόνον του Απειρανθίου Αμερικανού με την δεκαεταίδια κόρην, ή πότνη ή ζητηθείσα ύπ' αυτού και άνηγνέσιμα μετέβη εις την πλατείαν του χωριού διά να χορεύῃ με τας άλλας νεας. Όταν αι νεαί ήρχισαν τον χορόν με τά τραγουδιά, κάποιον μεσήλική Απειρανθίτιαν γνωρίζουσα το ποιητικόν τάλαντον της νέας και θέλουσα να την κενήσῃ της άπληστίας κάποιον τραγουδιό διά τῷ όποιον την έμπνευσε πῶ ήρνήθη τά δολάρια και τῶν Αμερικανών διά να πάρῃ τον πτωχόν ποίμνην. Η νέα χωρίς να χύσῃ καιρόν και εις άπάντησιν τοῦ ύπαντιμού της συγγνωμένης της, ήρχισε να τραγουδῇ εις ένα πολύ νόστιμον έγχαρόν σκοπόν τον όποιον έχόρευναι αι τραγουδούσαι τους κάτωθι στίχους.

Τῶς έν Αθήναις συνεδριάζουσιν τοῦ συνέδριου δά άκολουθήσουν έκδρομαί εις έλλαιοκομικά κέντρα της Ελλάδος—Αμφισσαν, Δελφούς, Πάτρας, Ολυμπίαν, Χαλκιδικήν, Άγιον Όρος, Πήλιον, Κρήτην και Κέρκυραν. Κατά τας έκδρομαίς ταύταις οι σύνεδροι δά άντιληφθώσιν εις τους έλαιώνας, τά έλλαιοπρηναι και τας άποθήκας, τας συνθήκας της έλλαιοπαραγωγής μας.

Η ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑ

ΛΙΒΑΔΙ, Νοέμβριος.—Έκατονταετία παρηλάθεν άφ' ής έποχής δέ περινοήσεται έκείνος Αγγλος διοικητής της νήσου μας Μάικλ Έκκερμ ενάρξιν της κατασκευής εν γούτ' δρόμου και μάλιστα της κεντρικής άγρικής της συνδεούσης τά δύο κέντρα εν αυτῇ, τας πόλεις Κυθήρων και Ποταμού. Τῷ έργον τούτῳ έπικολούθησαν και άλλα, ώστε επί Αγγλικῆς κατοχής όχι μόνον έγένετο άρχή άλλα και άπεπερατώσαντο τοιοῦτοι δρόμοι, οτινας είνε εν χρήσει σήμεραν, άποτελέσαντες την βάσιν του συγκοινωνιακού δικτύου της νήσου. Έάν δέ δέν άνεκαλεῖτο τότε ο εύφρονης και μεγαλοπρηνών Αγγλος δά ειπεν άποπερατωθῇ εν τῷ μεγαλυτέρῳ του έργον, το όποιον ειχεν άρχισῇ και πῶ όποιον δυστυχῆς έσταμύνησε, ή πρὸς τῶν Αλβανία δδός διά Κατονίου, έργον άξιον θαυμασμοῦ, ως μαρτυρεῖ ή σωζομένη ήδη φεγγρα παρά το Κατονί με τά 13 τόξα της.

Αλλά και μετ' ταῦτα, μετ' την Αγγλικήν προτάσιν, συνεληγώθη το δικτυόν τούτο διά νέαν κατασκευασθέντων δρόμων διά των όποιων μερικῶ χωρία συνεδέθησαν με την κεντρικήν άγρικήν, ως ο δρόμος του Μυλοπατάμου, και ή σύνδεσις των άνωτέρω μνημονευθέντων κέντρων μετ' των έπαισιων αυτών Καναλίου και Αγίας Πελαγίας, πυκνωθείσας τοιοῦτοτρόπως σημαντικώτατα της συγκοινωνίας διά τῶν άξιολόγων τούτων και άναγκαζόντων έργων.

Αφροισίνας πράγματι κατενοήθη το μέγα τοῦτο άγαθόν δι' ένα τόπον, έγένετο άντιληπτή ή προαγωγή των συμφερόντων και των τοπικών και των άτομικών, κατεδείχθη δέ τῷ ζῳῇ δέν δύναται να άπαρθεῖ εν προδόφ εις τόπον στερομένου συγκοινωνίας, οὔτε άνάπτυξης των πλουτοπαραγωγικῶν αυτου δύναμεων, οὔτε πνευματική προαγωγή, ής είναι άλλήλάνδετος, οὔτε έπόμενες πραγματοποιήσεις εδωγών ιδεών και ζητημάτων άνευ συγκοινωνίας.

Αι συζητήσεις αυταί δά καταλήξουσιν εις έλάς, αι όποιαι δά άπευθύνουσιν εις τά έλλαιοπαραγωγικά κράτη διά των όποιων θά ύποδεικνύνται τά μέτρα, τά όποια συμβάλλουν εις την αύξησην της παραγωγῆς των προϊόντων της έλαιας και την βελτίωσιν αυτών, ως και εις την καλλίτεράν έμπορίαν των και την εδωτέρω διάδοσιν των.

Διά της συγκοινωνίας παραδειγματίζει ή ιστορία ότι μετεβλήθησαν ήθη και έθιμα βάραβρα, ότι έξημερώθησαν οι λαοί, ότι έξημερώθησαν άτομα και οικογένειαι, ότι έξημερώθησαν κακαί εν πολλοίς τοπικά πρόληψις. Είναι έκ δολαριοῦν βέβαιον ότι ή συγκοινωνία εκ τούτου συντελεῖ εν τῇ πρώτῃ γραμμῇ τά μέγιστα εις τῶν ταχύν και εύκολον προσανατολισμόν των ανθρώπων εις πᾶν καλόν και εύγενές και ώραιόν. Αλλά και εις τί δέν συντελεῖ και δέν βοηθεῖ ή συγκοινωνία; και τί δέν εδωκύνει; και τί δέν προσάγει; και τί δέν ταχύνει; και τί δέν βοηθεῖ; Είναι ο πρώτος χορηγός όλων τούτων και διά τῷ Κράτει και διά τῶν κατοίκων και διά τας ύποθέσεις του κόσμου, και διά την λείαν σπουδαίων πολλάκις ζητημάτων και έπειγόντων, και διά την έκσεραστειαν και εις πάμπόλλα άλλα τά όποια καθιστῇ εύκολα και εις πάμπόλλα άλλα εις τά όποια παρέχει τά τόσα άγαθά της.

Μήπως πρέπει να λησμονήσωμεν να προσδεώμεν εις όλα αυτά ότι διά της κατασκευῆς των δρόμων έξημερώθησαν αι ύπαισιναι ύπαισιναι αἱ χωρικαί και τά κράτα και τῶν κατοίκων διά των αυτοκινήτων και της διά τούτων διεκπεραιώσεως εν βραχεῖ πάσης ύποθέσεως; Μήπως δέν πρέπει να προσδεώμεν μεν ότι διά της συγκοινωνίας ποσοφύθησαν και προσβάλλονται πλείστα όσα επίκειμενα σπουδαίοντα πολλήκις ζημία;

Εάν άληθές ότι ή νήσός μας εν σφαιρίσει προς άλλα έπαρχίας ύπερερεῖ από άπόψεως έσωτερικής συγκοινωνίας έρχομένη εις την πρώτην γραμμῇ. Και σήμεραν ότι τά μέσα της μεταφορῆς άφθονοῦσι και προσφέρονται να έξυπηρετήσουν ένα τόπον είναι λιπύρον νῦν ύπαρχουσιν έπαρχιαί δολοκληροί εν τῷ Κράτει στερομένης του πρώτου πρηνάτος, της συγκοινωνίας, οι δέ κάτοικοι αυτών να μή άπολαμβάνουσι τοῦ άγαθοῦ αυτού, άλλα να είνε ύποχρεωμένοι να φυτοζωούν έπάνω εις ένα βουνό, άποκλεισμένοι τελείως, άναπόπικτοι μεινεκοῦντες οικονομικῶς και βοηθούμενοι από τά πρωτόγονα μέσα της συγκοινωνίας.

Εάν παραβάλωμεν τώρα την εν Κυθήροις συγκοινωνιακήν κατάστασιν πρὸς άλλας πολλών μερῶν της Ελλάδος, άναμφιβόλως θά λάβωμεν την εικόνα της ύπεροχής εις το σημερινόν τοῦτο, έξ ου και ή δικαία ύπερηφάνειά μας.

Επαινον πολλοῦ άξιου είναι πάντες έκείνοι, οτινας κατανοήσαντες το συμφέρον του τόπου πρωτοστατοῦσιν και άναλαμβάνουσι την έκτέλεσιν των τούτων σπουδαίων και ώφέλιμων έργων. Τῆς πατριωτικῆς εγγνωμοσύνης είναι έπίσης άξιου έκείνοι οι όποιοι ύποστηρίζουσιν υλικῶς τοιαῦτα έργα. Και οι δύο δέ αυτοί παρ' όποιους δέν είναι δυνατόν παρᾶ μίαν ή μέραν να καταλήξουν τιμητικήν θέαν εν τῇ ιστορίῃ της νήσου, τά δέ όνόματά των δά άναφέρονται με σεβασμόν άς άνταίχουν της πατρίδος.

Επαινον πολλοῦ άξιου είναι πάντες έκείνοι, οτινας κατανοήσαντες το συμφέρον του τόπου πρωτοστατοῦσιν και άναλαμβάνουσι την έκτέλεσιν των τούτων σπουδαίων και ώφέλιμων έργων. Τῆς πατριωτικῆς εγγνωμοσύνης είναι έπίσης άξιου έκείνοι οι όποιοι ύποστηρίζουσιν υλικῶς τοιαῦτα έργα. Και οι δύο δέ αυτοί παρ' όποιους δέν είναι δυνατόν παρᾶ μίαν ή μέραν να καταλήξουν τιμητικήν θέαν εν τῇ ιστορίῃ της νήσου, τά δέ όνόματά των δά άναφέρονται με σεβασμόν άς άνταίχουν της πατρίδος.

Εάν άληθές ότι ή νήσός μας εν σφαιρίσει προς άλλα έπαρχίας ύπερερεῖ από άπόψεως έσωτερικής συγκοινωνίας έρχομένη εις την πρώτην γραμμῇ. Και σήμεραν ότι τά μέσα της μεταφορῆς άφθονοῦσι και προσφέρονται να έξυπηρετήσουν ένα τόπον είναι λιπύρον νῦν ύπαρχουσιν έπαρχιαί δολοκληροί εν τῷ Κράτει στερομένης του πρώτου πρηνάτος, της συγκοινωνίας, οι δέ κάτοικοι αυτών να μή άπολαμβάνουσι τοῦ άγαθοῦ αυτού, άλλα να είνε ύποχρεωμένοι να φυτοζωούν έπάνω εις ένα βουνό, άποκλεισμένοι τελείως, άναπόπικτοι μεινεκοῦντες οικονομικῶς και βοηθούμενοι από τά πρωτόγονα μέσα της συγκοινωνίας.

Εάν παραβάλωμεν τώρα την εν Κυθήροις συγκοινωνιακήν κατάστασιν πρὸς άλλας πολλών μερῶν της Ελλάδος, άναμφιβόλως θά λάβωμεν την εικόνα της ύπεροχής εις το σημερινόν τοῦτο, έξ ου και ή δικαία ύπερηφάνειά μας.

Εάν άληθές ότι ή νήσός μας εν σφαιρίσει προς άλλα έπαρχίας ύπερερεῖ από άπόψεως έσωτερικής συγκοινωνίας έρχομένη εις την πρώτην γραμμῇ. Και σήμεραν ότι τά μέσα της μεταφορῆς άφθονοῦσι και προσφέρονται να έξυπηρετήσουν ένα τόπον είναι λιπύρον νῦν ύπαρχουσιν έπαρχιαί δολοκληροί εν τῷ Κράτει στερομένης του πρώτου πρηνάτος, της συγκοινωνίας, οι δέ κάτοικοι αυτών να μή άπολαμβάνουσι τοῦ άγαθοῦ αυτού, άλλα να είνε ύποχρεωμένοι να φυτοζωούν έπάνω εις ένα βουνό, άποκλεισμένοι τελείως, άναπόπικτοι μεινεκοῦντες οικονομικῶς και βοηθούμενοι από τά πρωτόγονα μέσα της συγκοινωνίας.

Εάν παραβάλωμεν τώρα την εν Κυθήροις συγκοινωνιακήν κατάστασιν πρὸς άλλας πολλών μερῶν της Ελλάδος, άναμφιβόλως θά λάβωμεν την εικόνα της ύπεροχής εις το σημερινόν τοῦτο, έξ ου και ή δικαία ύπερηφάνειά μας.

Εάν άληθές ότι ή νήσός μας εν σφαιρίσει προς άλλα έπαρχίας ύπερερεῖ από άπόψεως έσωτερικής συγκοινωνίας έρχομένη εις την πρώτην γραμμῇ. Και σήμεραν ότι τά μέσα της μεταφορῆς άφθονοῦσι και προσφέρονται να έξυπηρετήσουν ένα τόπον είναι λιπύρον νῦν ύπαρχουσιν έπαρχιαί δολοκληροί εν τῷ Κράτει στερομένης του πρώτου πρηνάτος, της συγκοινωνίας, οι δέ κάτοικοι αυτών να μή άπολαμβάνουσι τοῦ άγαθοῦ αυτού, άλλα να είνε ύποχρεωμένοι να φυτοζωούν έπάνω εις ένα βουνό, άποκλεισμένοι τελείως, άναπόπικτοι μεινεκοῦντες οικονομικῶς και βοηθούμενοι από τά πρωτόγονα μέσα της συγκοινωνίας.

Εάν παραβάλωμεν τώρα την εν Κυθήροις συγκοινωνιακήν κατάστασιν πρὸς άλλας πολλών μερῶν της Ελλάδος, άναμφιβόλως θά λάβωμεν την εικόνα της ύπεροχής εις το σημερινόν τοῦτο, έξ ου και ή δικαία ύπερηφάνειά μας.

